

z malicherné snahy, by skutečnou neb strojenou vášnivostí a rozčileností na sebe upozornily. Postup takový kalí obecné vědomí právní a jest mimo to neúspěšným a bezvýsledným, ježto ve většině případů může potlačená kritika býti později a to ve formě ještě ostřejší vedena sbory zastupitelskými ochrany imunitní požívajícími, kterou lze pak v tiskopisech periodických bez závady uveřejniti.

VIII. Předpisy práva tiskového ve příčině osob vojenských.

1. Předpisy tiskového zákona platí též pro osoby podléhající pravomoci soudů vojenských ovšem bez újmy zvláštních předpisů, jež jsou pro osoby takové vydány z ohledu disciplíny (§ 2 tisk. z.).

2. Zvláštní zákaz vydaný pro některé třídy osob podrobených pravomoci soudů vojenských, že nesmí uveřejňovati v periodických tiskopisech články politické nebo pojednávat tiskem o záležitostech vojenských způsobem přičícím se disciplině, duchu vojenskému nebo povinností stavu vojenského platí na dále (čl. I. cirk. nař. m. voj. ze dne 11. července 1864 š. dd. 4. č. 1043. ř. z. 80, věstníku 15. kus č. 97).

3. Zastavení periodického tiskopisu vydávaného s opomenutím předpisů zákona tiskového, nařízené § 11 tisk. z. přísluší, pokud nezakročuje soud, též ohledně osob vojenských, úřadům vytčeným v tiskovém zákoně. V stížnostech podaných (§ 11 tisk. z. na konci) rozhodují ve příčině osob vojenských rovněž úřady příslušné ohledně osob občanských (čl. IV. cit. obč. nař.).

4. Též osoby, jež podléhají pravomoci soudů vojenských, mohou uveřejňovati opravy skutečností, obsažených v tiskopise periodickém, pokud se nepřičí obsah opravy předpisu čl. I. cit. nař. a nic neobsahuje, co by formou a obsahem vylučovalo skutkovou opravu. Nicméně mají sbory vojenské a osoby vojenské mající hodnost důstojnickou, všechny ostatní však, pokud jsou v činné službě vojenské, žádati za povolení u dotyčného velícího generála, předloživše článek, který opravití chtí a doslovné znění zamýšlené opravy (čl. X. cit. voj. oběž. nař.).

5. Osoby podléhající pravomoci vojenské mají za příčinou dosažení povolení ku prodeji periodických tiskopisů, dále knih školních, kalendářů, obrazů svatých, modliteb a knih modlitebních v určitém okrese obrátiti se na úřady v § 3 tisk. z. jmenované.

6. Povolení k obchodu podomním tiskopisy, vyvolávání, rozdílení a prodeji jich mimo místnosti k tomu řádně ustanovené, dále ku sbírání předplatitelů a spisovatelů udílí, i když se jedná o osoby podřízené soudům vojenským, úřady bezpečnostní v § 23 tisk. zák. jmenované.

IX. Ustanovení řádu živnostenského (viz čl. Živnost tiskařská).

X. Ochrana literárního vlastnictví (viz čl. Právo autorské).

Literatura: Dr. Jos. Sládeček, Tiskové právo trest. a polic., Praha, 1899.

Tiskopisy periodické.

I. Pojem.

Za periodický tiskopis sluší dle § 7 tisk. z. pokládati tiskopis, který vychází aspoň jednou za měsíc, byť i v dobách nestejných. Tím však není ještě, jak generální prokurátor Glaser ve své zprávě ze dne 15. ledna 1885 č. 279, s níž souhlasilo ministerstvo spravedlnosti vydavší výnos ze dne 25. února 1885 č. 3334, právem prohlásil, stanoven pojem

periodického tiskopisu, nýbrž se spíše jen předpokládá, ježto k pojmu periodického tiskopisu náleží též naznačení v něm obsažené, že tiskopis i na dále aspoň jednou za měsíc má vycházeti. Takovými naznačeními jsou společný nápis, číslování jednotlivých listů atd. (rozh. nejv. s. ze dne 14. září 1866 č. 8375).

K pojmu periodického tiskopisu náleží však dále, by netvořila jednotlivá čísla neb sešity uzavřený celek; proto nespádají pod pojem periodických tiskopisů díla po částech vycházející, jež tvořiti mají uzavřený celek (§ 7 odst. 2 tisk. z.). Zprávy tržní, jež se obmezují na sdělování stavu zboží, cen zboží a jinakých obchodních postupů tohoto druhu, nejsou periodickými tiskopisy ve smyslu tisk. z (výn. min. sprav. ze dne 25. února 1885 č. 3034 a vyn. min. fin. ze dne 6. března 1885 č. 6401).

II Přílohy.

Za část k listu neb sešitu náležející pokládána buď každá příloha, jež se s ním zároveň vydává a neprodává se zvláště o sobě v předplacení (§ 7 al. 3 tisk. z.). Nejsou tudíž takovými přílohami:

a) zvláštní listy, jež odděleně a v nepravidelných dobách vycházejí (výn. min. sprav. ze dne 30. července 1870 č. 9140 a ze dne 29. března 1882 č. 483);

b) oddělené tiskopisy, na př. zvláštní otisk zprávy o jednáních politického spolku, byť i jsou připojeny k periodickému tiskopisu, nejsouce však nijak označeny co přílohy neb integrující části listu hlavního (výn. min. sprav. ze dne 25. dubna 1885 č. 7089);

c) samostatné tiskopisy, jimž se propůjčuje povaha příloh tím; že se odevzdají podniky tuzemskými neb cizozemskými ve stavu neúplném (s vynecháním nápisu a bez udání vydavatele a redaktora) jiným tuzemským podnikům novinářským, jež je pak vyplňují nápisem naznačujícím příslušnost k jich vlastním listům a opatřují jménem redaktora a vydavatele svých vlastních listů, neboť jak list, k němuž se příloha připojuje tak i příloha musí pocházeti od téhož podniku novinářského (výn. min. sprav. ze dne 12. března 1891 č. 4210 a plen. rozh. kas. soudu ze dne 29. května 1890 č. sb. 1350).

d) Listy, jež jsou dle obsahu svého samostatnými periodickými tiskopisy a zvláště o sobě v předplacení se prodávají, i když se vydávají ve formě příloh k jinému periodickému tiskopisu neb s týmž titulem, pod kterým se vydává tento tiskopis (§ 7 al. 4 tisk. z.).

III. Zvláštní právní ustanovení pro periodické tiskopisy.

1. Kdo chce vydávati tiskem periodický spis, oznam to prozatím státnímu zástupci a zeměpanskému bezpečnostnímu úřadu toho okresu, ve kterém jest místo, kde se má tiskopis vydávati.

Toto oznámení obsahuj:

a) nadpis (titul) periodického tiskopisu, časové mezery, ve kterých se bude vydávati a program (přehled předmětů, o kterých bude pojednávati);

b) jméno a bydliště zodpovědného redaktora a má-li býti na listu více redaktorů jmenováno, tedy udáno buď jméno i bydliště všech; mimo to buď pak prokázáno, že jich vlastnosti i poměry vyhovují zákonným ustanovením;

c) jméno a bydliště tiskařovo, jakož i jméno a bydliště nakladatelo, není-li nakladatel zároveň vydavatelem. Jsou-li tato udání a průkazy ne-

úplnými neb nedostatečnými, budiž oznamovatel vyzván, by to doplnil a budiž při tom poukázáno na následky trestně právní, jak dále budou dolíčeny; shledá-li však úřad bezpečnostní výkaz úplným, zpraví o tom oznamovatele. Jestliže by úřad bezpečnostní v 8 dnech po učiněném oznámení nebo jeho doplnění ničeho nenařídil, lze počítí s vydáváním periodického tiskopisu. Stala-li by se po dobu vydávání změna v některém shora uvedených bodů, budiž to zpravidla ještě před dalším vydáváním oznámeno státnímu zástupci a zeměpanskému úřadu bezpečnostnímu, byla-li by však změna nepředvídanou, staň se oznámení ve 3 dnech (§ 10 tisk. z.).

Nebyla-li lhůta tato dodržena aneb počne-li se s vydáváním periodického tiskopisu před uplynutím shora zmíněné lhůty 8denní, dopustí se vydavatel, nakladatel, redaktor a tiskař, pokud lze jim vinu přičísti, přešupku a budou za to potrestáni pokutou 50—200 zl. Obsahuje-li oznámení něco nepravdivého neb byla-li redaktorem pojmenována osoba k tomu dle zákona nezpůsobilá a počalo-li se pak s vydáváním tiskopisu, neb obsahuje-li podobnou vadu oznámení o změně nastalé během vydávání, dopouští se osoby shora uvedené, věděly-li o tom, že udání je nepravdivé neb že redaktor je nezpůsobilým, přečinu a jest je potrestati kromě pokuty 20 až 500 zl. vězením od 1 téhodne do 1 měsíce. Zároveň může býti vydávání tiskopisu až do splnění zákonných podmínek zastaveno. Učiní tak soud zaváděje přípravné vyšetřování nebo průběhem tohoto. Stížnost proti zastavení postrádá účinku odkládacího (§ 11 tisk. z.).

2. Právo vydávati periodický tiskopis zahrnuje v sobě též právo tiskopis na skladě míti a prodávati (§ 3 al. 4 tisk. z. a výn. min. sprav. ze dne 26. července 1872 č. 9427). Ostatně může zemská vláda povolití na odvolání jistým osobám prodej periodických tiskopisů v okrese jim naznačeném (§ 3 al. 5 tisk. z.). Toto povolení nelze však ohledně tuzemských periodických tiskopisů odepřítí tomu, kdo jest dle ustanovení živn. řádu oprávněn ku samostatnému provozování svobodné živnosti. Toto povolení platí pro místnost úřadu oznámenou a ku provozování prodeje určenou a pro všechny tuzemské periodické tiskopisy úřadu oznámené. Povolení lze odvolati jen z důvodů, pro které může úřad dle řádu živnostenského odníti oprávnění ku provozování svobodné živnosti (§ 2 zák. ze dne 9. července 1894 č. 161 ř. z.).

3. Na každém periodickém tiskopise uvedeno buď jméno místa, kde je tištěn, jméno (firma) tiskaře a nakladatele neb na místě tohoto jméno vydavatele, mimo to obsahujž každý list (každé číslo) neb sešit periodického tiskopisu též jméno aspoň jednoho zodpovědného redaktora. Nešetřil-li by tiskař těchto předpisů, pokutován buď za to, jako za přestupek 20 až 200 zl.; kdo by pak vůbec vědomě něco nepravdivého udal, potrestán buď za to jako za přečin touž pokutou a kromě toho vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce (§ 9 tisk. z.).

4. Dle § 13 tisk. z. byl každý vydavatel tiskopisu periodického, který vychází častěji, než dvakrát za měsíc a v němž, třeba jen podružně rozebírají se politické příběhy denní neb v němž se píše o denních záležitostech politických, náboženských nebo společenských, složití kauci, jež co do výše různou byla dle velikosti místa, kde tiskopis vycházel. Vyňaty byly jen periodické tiskopisy vládou vydávané, jakož i listy vědecké a odborné, v nichž se jen podružně psalo o záležitostech denních s hlavním úkolem listů těchto souvisejících. Povinnost složití kauci byla zrušena § 1

zák. ze dne 9. července 1894 č. 161 ř. z. a tím pozbyly platnosti všechny zákony a nařízení, jež se této kauce týkaly. Zároveň však ustanovuje cit. §:

Jestliže by při vydávání periodického tiskopisu bylo nalezeno na peněžitou pokutu nebo na náhradu nákladů a jestliže by zaplacení těchto obnosů nebylo vykázáno u státního zástupce v 8 dnech po dni, co nález nabytí moci právní, zastaví se vydávání periodického tiskopisu úřadem bezpečnostním na tak dlouho, až bude zaplacení vykázáno. Pokračovalo-li by se neoprávněně ve vydávání periodického tiskopisu, jehož zastavení bylo nařízeno, budiž osoba tím vinná potrestána pro přečin pokutou od 50 do 500 zl.

5. Tiskař je povinen odevzdati výtisk každého listu neb sešitu periodického tiskopisu, zároveň když jej počne rozdávatí neb rozesílati (t. j. hned s počtím jednání, jež představuje rozdávatí neb rozesílatí tiskopisu; na př. podání tiskopisu na poštu (plen. rozh. kas. s. ze dne 28. února 1879 č. sb. 193), úřadu bezpečnostnímu, kde spis se vydává, a v místech, kde je státní zástupce, též státnímu zástupci. Zanedbáním tohoto předpisu dopouští se tiskař přestupku, který se trestá pokutou od 5 až do 100 zl. (§ 17 tisk. z.).

6. Tiskař musí zaslati povinný výtisk každého periodického tiskopisu nejen, jak tomu jest při tiskopisech k prodeji určených, ministerstvu vnitra, c. k. dvorní knihovně a knihovně universitní neb zemské, jež se zvláštním prohlášením v každém okršku správním označí, nýbrž též i správci okršku správního, v němž tiskopis vychází a sice staň se tak v pravidelných dobách, ve kterých periodické tiskopisy vycházejí. Zanedbáním tohoto předpisu dopouští se tiskař přestupku, jenž se stíhá pokutou od 5 až do 50 zl., jejíž složení nesproštuje však povinnosti dodatí povinný exemplář (§ 18 tisk. z.).

7. Žádal-li by úřad neb osoby soukromé periodickým tiskopisem dotknuté za opravu skutečností spisem periodickým ve známost uvedených, musí oprava taková uveřejněna býti v listě nebo sešitě, který od došlé žádosti nejprvé nebo podruhé vyjde a to zcela týmž způsobem, jak byl vytisknuta, o jehož opravu jde, jak co do místa, kde se má oprava vytisknouti, tak i co do písma (liter). Oprava záležitosti může též ve sdělení skutečností, jež za příčinou zkomolení stavu věci byly zamlčeny (plen. rozh. kas. s. ze dne 17. dubna 1890 č. sb. 1342). (Viz čl. Oprava tisková.)

8. Periodický tiskopis, který přijímá oznámení (inzeráty), musí přijati úřední výnosy, jež mu úřad k uveřejnění zašle, avšak jen když se mu nahradí obvyklé inserční poplatky. Nařízení a nálezy soudů trestních, jež vydány byly následkem vyšetřování zavedeného pro obsah periodického tiskopisu, musí býti však k rozkazu soudnímu, na žádost státního zástupce neb soukromého žalobce vydanému vytisknuty zdarma v nejbližší příštím listě neb sešitě tohoto tiskopisu a sice na první stránce (§ 20 tisk. z.). Všechny zmíněné písemnosti nutno vytisknouti beze všech změn a vložek.

Do periodických tiskopisů, v nichž redaktor je povinen vytisknouti takovou písemnost, nelze v témž čísle neb sešitu, v němž oprava je vytisknuta, pojatai dodatky nebo poznámky o obsahu uveřejnění. Otiskne-li se nějaké nařízení neb nález soudu trestního z rozkazu soudcovského, není dovoleno ničeho k tomu přidávati neb nějaké poznámky přičiňovati ani v těch periodických tiskopisech, jež to uveřejnily, ač k tomu povinny

nebyly. Porušení těchto předpisů je přestupkem, jenž tresce se pokutou peněžitou od 20 do 200 zl. (§ 22 tisk. z.).

Zdráhá-li se redaktor bez důvodu otisknouti některou z uvedených písemností způsobem předepsaným a v předepsaný čas, dopouští se přestupku, který se tresce peněžitou pokutou od 20 zl. do 200 zl. Soudce nalezne v této žádosti neprodleně, pokud možná ve 24 hodinách a vysloví-li, že je redaktor povinen k uveřejnění, nařídí též zastavení tiskopisu až do splnění tohoto závazku. Právní prostředek proti tomu podaný postará účinku odkládacího (čl. II. zák. ze dne 15. října 1868 č. 142 ř. z.).

IV. Kolek časopisecký.

1. Kolkovému poplatku jsou podrobeny všechny časopisy tuzemské i cizozemské, jež vycházejí jednou nebo vícekrát v týdnu, vyjímajíc toliko listy úřední a časopisy věnované rozpravám čistě vědeckým, uměleckým, technickým nebo jiným rozpravám odborným; tuzemské listy toho druhu obsahující anonce nebo četbu zábavnou však kolkové povinnosti rovněž podléhají. O tom, které listy od kolku mají býti osvobozeny, rozhoduje ministerstvo vnitra ve srozumění s ministerstvem financí (cís. nař. ze dne 10. listopadu 1858 č. 217 ř. z.). Obsahují-li časopisy odborné též anonce, jsou prosty kolku jen tenkrát, vztahují-li se tyto anonce toliko na předměty do dotyčného oboru spadající (zák. ze dne 26. prosince 1865 č. 147 ř. z.).

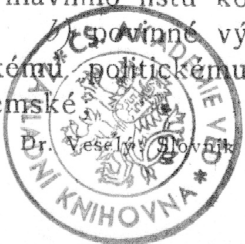
2. Poplatek kolkový se zapravuje z hlavního listu a obnáší 1 kr. z každého výtisku tuzemského nebo z německé říše do tuzemska dopraveného časopisu; časopisy odjinud z cizozemska přicházející podléhají poplatku 2 kr. z výtisku. Nevychází-li některý den list hlavní, nýbrž toliko list vedlejší, budiž poplatek zapraven z listu vedlejšího. Kolkový poplatek musí býti zapraven prve, než se periodický spis tiskne, a vytiskne se tudíž kolek na papír ještě nepotištěný k úřadu za tím účelem dopravený a musí býti časopis pak tím způsobem tištěn, aby kolek byl na jeho první straně. Listy anonční a ohlašovací (věstníky, oznamovatelé), pokud netvoří součást nějakého časopisu, podléhají kolkovému poplatku stanovenému pro časopisy z každého výtisku, ať již vycházejí pravidelně (periodicky) či nepravidelně a ať jakýmkoli způsobem jsou rozšiřovány.

3. Kolkový poplatek jest povinen zapraviti podnik, z něhož tisk časopisu nebo anončního neb ohlašovacího listu vyšel; s podnikatelem ručí za tyto poplatky rukou společnou a nerozdílnou nakladatel časopisu nebo anončních listů. Z cizozemských časopisů má poplatek zapraviti ten, kdo je do tuzemska přiváží nebo pro sebe aneb pro jiné z cizozemska odebírá.

4. Časopisy, anonční a ohlašovací listy vycházející v zemích koruny uherské, jichž má býti použito v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, podléhají dle zák. ze dne 6. září 1850 č. 345 ř. z., cís. nař. ze dne 23. září 1857 č. 207 ř. z. a cís. nař. ze dne 23. listopadu 1858 č. 217 ř. z. témuž kolkovému poplatku jako časopisy, anonční a ohlašovací listy mimo obvod rakousko-uherského mocnářství vydávané.

5. Od kolkového poplatku jsou osvobozeny:

a) Večerní listy a zvláštní vydání časopisu v počtu, ve kterém již z hlavního listů kolkový poplatek byl zapraven;
b) Společné výtisky, které se mají zasílati ministerstvu vnitra, zemskému politickému úřadu, dvorní knihovně a knihovně universitní nebo zemské.

c) všechny úřední listy;
 d) kolku podrobené časopisy uherské nebo cizozemské, uplynulo-li od jich vydání více než šest měsíců;

e) zvláštní vydání kolku podrobených časopisů tuzemských a cizozemských, jestliže sešity skládající se z více jednotlivých čísel tvoří vždy samostatný celek, vychází-li toliko každých 14 dní nebo každé 3 až 4 neděle a prodávají-li se odděleně cestou předplacení;

f) časopisy z Uher nebo z cizozemska do cizozemska nebo do Uher přes Rakousko dopravované (nař. min. obch. ze dne 27. února 1887 č. 2877). Strany mají podati u finančního nebo politického úřadu výslovnou žádost za osvobození od kolkového poplatku a jsou od podání žádosti oprávněny časopis vydávati bez kolku; byl-li by pak časopis uznán za list odborný, vrátí se straně kolkové poplatky po podání žádosti snad zapravené, bylo-li by však opačně rozhodnuto, musí strana kolkové poplatky za čísla vydaná v jednoduché výměře doplatiti (výn. min. fin. ze dne 6. ledna 1893 č. 44123 ex 1892). Přijímá-li odborný list vedle odborných inserátů též jiná návěští, podléhá rovněž kolkovému poplatku (roz. spr. s. dv. ze dne 17. dubna 1879 č. 469 a ze dne 20. března 1883 č. 1703). Listy vedlejší, kteréž s hlavním listem vycházejí, a zvláštní vydání jsou v témž počtu jako list hlavní od kolku osvobozeny (výn. min. fin. ze dne 14. listopadu 1857 č. 221 ř. z. a ze dne 8. července 1859 č. 31.135). Též čísla časopisu kolku podrobeného zaslaná jako čísla na ukázkou podléhají kolkovému poplatku 1 kr. z každého archu bez ohledu na formát; listy na ukázkou jsou však kolku prosty, nejsou-li číslovány a je-li jich připojení v dotyčném časopisu ohlášeno (výn. min. fin. ze dne 28. prosince 1863 č. 62.831). Přílohy časopisu v tuzemsku vydávané jsou jen tenkrát od kolku osvobozeny, pocházejí-li z téhož podniku (od téhož vydavatele a tiskaře) jako list hlavní a tvoří-li časopis samostatný t. j. jsou-li tištěny toliko v témž nákladu jako list hlavní a tvoří-li integrující část jeho; vzájemná spojitost přílohy a listu hlavního musí býti jak na příloze tak i na listu hlavním vyznačena (výn. min. fin. ze dne 12. října 1889 č. 35.052 a ze dne 30. ledna 1891, č. 9483 ex 1890).

6. Řízení:

a) Každý podnik, kterýž vydává tuzemský časopis nebo anonční list kolku podrobený, má za účelem okolkování papíru od případu k případu předložiti důchodkové pokladně ohlášení (deklaraci) podepsané též od súčasťné knihtiskárny, v němž má býti udán počet a datum archů papíru, jež mají býti okolkovány.

aa) V místech, kde se nacházejí známkovací úřady opatřené kolkovacími stroji, okolkuje se příslušný počet archů z pravidla tím způsobem, že se na nich strojem, v němž sčítací stroj zároveň zaznamenává počet otisků, kolek otiskne. Kolek otiskuje se na listech hlavních v barvě černé, na listech vedlejších v barvě červené a na zvláštních vydáních v barvě modré.

bb) Větším novinářským podnikům, kteréž tisknou časopis ve vlastní tiskárně na rotačních rychlolisech a poskytnou dostatečnou jistotu, uděluje ministerstvo financí povolení k t. zv. kolkování domácím u.

cc) V místech, kde není úřad známkovací, užívá se vlastních kolkových známek novinářských. Známky tyto nebyly dány do prodeje všeobecného, nýbrž vydávají se při zaplacení poplatku podnikateli,

resp. tiskaři, kterýž je na nepotištěný papír přilepí a nechá úředně překolkovati.

b) Všechny cizozemské časopisy, kteréž po poště v předplacení se odebírají, podléhají kolkovému poplatku, kterýž pošta vybírá zároveň s předplatnou cenou časopisu. Ostatní časopisy cizozemské budtež poštou nebo celním úřadem poukázány k okolkování.

c) Časopisy přicházející ze zemí koruny uherské, budtež opatřeny známkami, kteréž pošta sama překolkuje; dojdou-li do tuzemka jiným způsobem než po poště, budtež okolkovány u kolkovacího nebo berního úřadu místa dodacího (výn. min. fin. ze dne 30. prosince 1869, č. 1 ř. z. z r. 1870).

7. Již od desítiletí vyskytují se v kruzích žurnalistických a parlamentárních snahy směřující ku zrušení novinářského kolku, kterýž byl poprvé před 110 léty a sice pat. ze dne 11. května 1789 zaveden; zrušení tomuto se rak. ministr financí stále opíral poukazuje k tomu, že jsou to především důvody fiskální, jež zachování tohoto kolkového poplatku vyžadují. S uspokojením bylo tudíž uvítáno, když dne 1. června 1898 ministr financí Dr. Kaizl poslanecké sněmovně předložil návrh zákona, jímž se novinářský kolek zrušuje; bohužel nedošlo následkem známých událostí parlamentárních posud k ústavnímu projednání návrhu tohoto zákona, jenž zajisté by měl na rozvoj publicistického života v Rakousku vliv velice blahodárný.

Titulus ordinationis.

I. Pojem.

Výlučnost povolání a důstojnost stavu kněžského toho nutně vyžaduje, aby nebyla žádná osoba ordinována, jejíž výživa není zabezpečena. Titulus ordinationis znamená tudíž stavu přiměřený příjem potřebný k dosažení vyšších svěcení, a ve smyslu dalším i jmění, z něhož tento příjem plyne, resp. jímž jest zabezpečen.

II. Právo církevní.

K vyššímu stupni svěcení jest zapotřebí titulu. Takovým bylo původně z pravidla toliko obročí (beneficium) (titulus beneficii) t. j. výnos určitého na čas života uděleného církevního úřadu. Od 16. stol. se však vyvinul t. zv. stolní titul (titulus mensae), t. j. připouštěla se ordinace, když někdo třetí (zeměpán, biskup, ústav, klášter nebo vůbec kterákoli osoba) právoplatně zavázala, že ordinandovi v případě potřeby, pokud by se sám nemohl vyživovati, přiměřenou výživu poskytne. V dřívějších dobách se vůbec udělovala ordinace toliko pro určitý kostel, z něhož vysvěcenec bral svoji výživu a jenž sám byl titulem ordinačním. Třetí církevní sněm Lateránský ustanovil, že biskup toho, koho bez titulu vysvětil, jest povinen až do nabytí benefícia vyživovati, leč že by týž z vlastního neb otcovského jmění se mohl vyživovati. Od této doby byla přípustna též ordinace na vlastní jmění (patrimonium) a na slib výživy učiněný od osoby třetí (pensio, mensa), což též sněm Tridentický potvrdil. Rozeznává se tudíž

1. titulus beneficii, byl-li někdo na beneficium již obdržené, nebo
2. titulus patrimonii, byl-li na své vlastní k výživě dostačující jmění a konečně